

Secció I. Disposicions generals

PRESIDÈNCIA DE LES ILLES BALEARS

23043

Llei 13/2012, de 20 de novembre, de mesures urgents per a l'activació econòmica en matèria d'indústria i energia, noves tecnologies, residus, aigües, altres activitats i mesures tributàries

EL PRESIDENT DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 48.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulgo la següent:

LLEI

PREÀMBUL

I

La situació de crisi econòmica actual i el nombre de persones sense feina que engreixen les llistes de l'atur requereixen que, de manera urgent, s'aprovin un seguit de normes per aplicar uniformement en tot el territori que ajudin i fomentin l'activitat econòmica en l'àmbit de la comunitat autònoma.

La destrucció d'ocupació és notòria. La xifra de persones en atur del quart trimestre de 2011 a les Illes Balears arriba a 146.500, la qual cosa representa un augment del 13,95% en relació amb la del quart trimestre de 2010 i del 33,7% sobre la del tercer trimestre de 2011, si bé aquesta darrera dada es deu als efectes de l'estacionalitat. D'aquesta manera, la taxa d'atur del quart trimestre de 2011 se situa en el 25,2%, tres punts percentuals per sobre de la del mateix període de 2010 (22,2%) i per sobre de la taxa nacional (22,90%). Tot i que durant el primer trimestre de 2012 la tendència de les xifres d'atur ha estat descendent, des d'una perspectiva anual creix el 9,07%.

D'altra banda, les dades d'atur per sectors es mantenen des de l'any 2009 amb molt poques variacions en l'agricultura, activitat en què es passa de 600 persones en atur el mes d'abril de 2009 a 1.000 durant el mateix mes de 2011; la indústria, sector en el qual hi ha 300 persones més en atur en el mateix període; o la construcció, amb una reducció de la desocupació de 300 persones durant el mateix període. Contràriament, el nombre de persones en atur en el sector dels serveis experimenta un fort augment, i passa de 48.400 l'abril de 2009 a 57.100 l'abril de 2011.

Pel que fa a l'evolució del total d'empreses a les Illes Balears, també ha estat negativa. Així, mentre que l'any 2009 es computaven 91.826 empreses, l'any 2011 n'hi havia 87.461; és a dir, una reducció del 4,75%. A més, pràcticament el 50% d'empreses corresponia a persones físiques: 45.820 l'any 2009, que passaren a 43.371 l'any 2011, amb una disminució del 5,34%.

Les xifres d'atur indicades i la destrucció de teixit empresarial posen de manifest la gravetat de la situació econòmica i la necessitat d'adoptar mesures de caràcter extraordinari i urgent que facilitin de manera immediata la creació d'empreses i, consegüentment, la generació d'ocupació.

En aquest sentit, i davant el convenciment que és la societat civil la que ha de portar la iniciativa en la innovació, la implantació d'empreses, l'augment de riquesa i la creació de llocs de treball, és obligat col·laborar-hi creant el marc adequat per a això amb l'aprovació de normes que, d'una banda, redueixin la burocràcia administrativa de manera important i, d'una altra, eliminin requisits i exigències en la tramitació dels expedients administratius, la qual s'ha anat incrementant sense cap necessitat amb el pas dels anys. Això no ha d'implicar que es perdin garanties, una part de les quals es mantenen amb procediments més àgils que els actuals.

La societat balear és una societat de creadors i emprenedors, tal com acredita la nostra pròpia història. A les Illes Balears, malgrat els problemes que representen tant la insularitat com la doble insularitat a les illes menors, s'ha sabut crear un gran nombre d'indústries i activitats que han elaborat al llarg de la nostra història productes de molta qualitat: calçat, bijuteria, mobles, moda, vi, formatge, etc. Aquests emprenedors necessiten uns poders públics que donin suport a aquestes activitats reduint els procediments administratius necessaris i eliminant determinades traves administratives que l'únic que fan és dificultar el naixement d'aquests emprenedors. L'emprenedor ha de trobar les portes obertes i el camí lliure per poder crear les seves empreses, desenvolupar les seves activitats, fabricar nous productes i, sobretot, crear nous llocs de treball, amb la finalitat de superar la conjuntura econòmica de crisi actual.

Així, la possibilitat de declaració d'utilitat pública d'energies renovables i les mesures d'estalvi d'energia que es preveuen en el capítol II s'adrecen a aconseguir l'eficiència energètica en els sectors primari, industrial, residencial i terciari, a més de possibilitar la implantació d'energies renovables i autòctones, facilitant la construcció de les infraestructures necessàries per proveir la demanda energètica i fer-ho amb la qualitat necessària.

I amb la possibilitat de considerar, d'acord amb el capítol III d'aquesta llei, i en el marc de l'incís final de l'article 24.2 de la Llei 6/1997, de 8 de juliol, del sòl rústic de les Illes Balears, que l'aprovació dels projectes d'implantació de les instal·lacions de telecomunicacions per part de l'òrgan competent de l'administració autonòmica determina, en els casos en què la implantació hagi de tenir lloc en sòl rústic, que no sigui necessària la declaració d'interès general a què es refereix la llei esmentada, es pretén afavorir la instal·lació i l'explotació de xarxes de comunicacions electròniques i donar cobertura a tot el territori autonòmic.

II

Efectivament, i pel que fa a la matèria d'indústria i energia, es consideren l'energia i les noves fonts energètiques matèries de gran interès, la qual cosa està motivada pel compliment dels criteris que emanen de la Unió Europea. En concret, en els objectius per a 2020 s'estableix la necessitat d'assolir les quotes següents: promoure les energies renovables fins al 20%, reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle en un 20% i estalviar el 20% del consum d'energia amb més eficiència energètica. A més, la creació de noves indústries sobre la base de les noves fonts d'energia pot dur com a conseqüència la diversificació de l'activitat econòmica balear i la creació de nous llocs de treball en aquests sectors.

Per aquest motiu, i per poder complir els objectius esmentats, s'estableix un mètode senzill mitjançant la declaració d'utilitat pública, sempre des del punt de vista autonòmic, i es manté la capacitat d'intervenció dels consells insulars i dels ajuntaments en el procediment establert.

Per altra banda, la biomassa, tant la d'origen agrícola com la d'origen forestal, s'ha convertit en una energia que s'ha de potenciar, a partir de dos paràmetres fonamentals: la protecció mediambiental motivada per l'ús d'un combustible d'emissió zero de diòxid de carboni i la protecció contra incendis dels boscos, per facilitar les operacions de neteja i aprofitar-ne el resultat.

En aquest sentit, es considera que els projectes energètics, d'indubtable interès social i utilitat pública, tenen una dimensió supramunicipal, atès que les infraestructures i les dotacions que es requereixen per implantar aquests projectes necessiten assentar-se sobre més d'un terme municipal o, assentant-se en un mateix terme municipal, tenen una incidència que transcendeix l'àmbit municipal per la seva magnitud, importància o característiques especials. A més, un dels pilars del futur econòmic són les energies renovables, la qual cosa ha de permetre també arribar al compliment dels objectius d'emissions.

Pel que fa a la matèria de noves tecnologies, és cert que la investigació, el desenvolupament i la innovació són ja el present i el futur de la nostra societat. Són indispensables en la modernització i el manteniment de la indústria actual, com també en la creació de noves indústries. La simplificació i la millora dels procediments administratius han de ser una aspiració contínua de les administracions públiques, que estan obligades a proporcionar un servei més àgil a la ciutadania.

Per això, la implantació de les noves tecnologies en la xarxa empresarial balear no es pot demorar en el temps, ja que és necessària per aconseguir que les nostres empreses siguin més competitives tant en l'àmbit nacional com en l'internacional.

En resum, el futur econòmic inclou dos pilars fonamentals: d'una banda, la implantació de les noves tecnologies de la informació, que implica facilitar les instal·lacions de telecomunicacions, i, d'una altra, la implantació de les energies renovables per arribar al compliment dels objectius d'emissions.

III

En el capítol IV, relatiu a activitats, se simplifiquen els procediments administratius per impulsar i facilitar l'activitat privada, en especial la implantació de noves empreses, i es reserva la necessitat del permís d'instal·lació únicament per a les activitats permanents majors, les quals, així mateix, es delimiten de bell nou, com també les activitats permanents menors i les innòcues, l'exercici de les quals només requereix la presentació d'una declaració responsable, tot això en concordança, a més, amb el que disposa el recent Reial Decret Llei 19/2012, de 25 de maig, de mesures urgents de liberalització del comerç i de determinats serveis.

Així mateix, en aquest capítol IV s'estableixen algunes mesures que emanen de les aportacions a les reglamentacions de l'Estat i autonòmiques que ha efectuat la Unió Europea, en concret tot el que fa referència a solucions alternatives.

En el capítol V s'estableixen unes mesures relatives al tractament de residus, orientades a donar una solució a les deixalles d'origen animal i residus sanitaris del grup II, que es poden tractar a les plantes de residus sòlids urbans actualment existents a l'illa de Mallorca, aplicant un preu reduït i sense necessitat de fer importants inversions a les plantes existents; a l'establiment d'una tarifa específica per al tractament dels llots procedents de les estacions depuradores d'aigües residuals; a la possibilitat que la comunitat autònoma autoritzi el gestor del servei públic insular de tractament de residus a importar combustible derivat de residus, a fi d'optimitzar les plantes existents, com també

l'establiment d'una fiança única en matèria de residus de construcció i demolició, l'exempció de constituir determinades garanties en matèria de residus i autoritzacions ambientals integrades, la bonificació a les entitats locals de la taxa de recollida de transport i tractament de residus de construcció i demolició, la possibilitat d'utilització de les escòries tractades procedents de les plantes d'incineració de residus sòlids urbans i el pagament d'una tarifa específica per al tractament de la fracció orgànica de residu municipal (FORM).

Finalment, en el capítol VI s'estableix una disposició relativa a l'atorgament de concessions d'aigües subterrànies per a usos agrícoles i ramaders a les unitats hidrològiques classificades, amb la possibilitat d'atorgar un màxim de 4 hm³ a determinades explotacions agrícoles, projectes de noves inversions i regularització d'instal·lacions agrícoles i ramaderes existents que no disposin d'aigües suficients per a la seva activitat. Aquesta possibilitat es justifica en el fet que els nivells de les reserves hídriques a les Illes Balears es mantenen estabilitzats des de fa una dècada, en els mateixos informes d'organismes públics i en la disminució de la superfície agrícola de reguiu i de les explotacions ramaderes en els darrers deu anys.

La norma es completa amb cinc disposicions addicionals, relatives, respectivament, a la tramitació d'informes preceptius entre diverses administracions, a una declaració d'utilitat pública a efectes d'expropiació forçosa, a la declaració responsable o comunicació prèvia en determinades obres, a l'ús del masculí genèric en les denominacions i a la presentació d'un projecte de llei d'energia; una de transitòria, per als expedients en tramitació que resultin afectats per les noves normes que es contenen en la llei; una de derogatòria; i deu de finals, per les quals es fixa l'entrada en vigor de la norma i es modifiquen puntualment la Llei 6/2010, de 17 de juny, per la qual s'adopten mesures urgents per a la reducció del dèficit públic; la Llei 12/2010, de 12 de novembre, de modificació de diverses lleis per a la transposició a les Illes Balears de la Directiva 2006/123/CE, de 12 de desembre, del Parlament Europeu i del Consell, relativa als serveis en el mercat interior; la Llei 1/2007, de 16 de març, contra la contaminació acústica de les Illes Balears; la Llei 16/2006, de 17 d'octubre, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears; la Llei 11/2006, de 14 de setembre, d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques a les Illes Balears; la Llei 5/2003, de 4 d'abril, de salut de les Illes Balears; la Llei 11/2001, de 15 de juny, d'ordenació de l'activitat comercial a les Illes Balears; i la Llei 2/1993, de 30 de març, de creació del Parc Balear d'Innovació Tecnològica.

Capítol I

Objecte

Article 1

Objecte

Aquesta llei té per objecte establir diverses mesures normatives urgents en matèria d'indústria i energia, noves tecnologies, residus i aigües i altres activitats.

Capítol II

Indústria i energia

Article 2

Utilitat pública

1. D'acord amb el que estableix la disposició addicional vuitena de la Llei 6/1997, de 8 de juliol, del sòl rústic de les Illes Balears, les instal·lacions de generació d'electricitat incloses en el règim especial que facin servir energia eòlica, solar o hidràulica, biomassa, energia procedent de la mar o altres de similars segons el seu interès energètic o d'aprofitament d'espais degradats, poden ser declarades d'utilitat pública per la direcció general competent en matèria d'indústria i energia.
2. Així mateix, es poden declarar d'utilitat pública les torres o els equips de mesura necessaris per a l'avaluació de recursos d'energia renovable, i, segons el seu interès energètic, les instal·lacions d'aprofitament tèrmic, com ara les solars i les termosolars, les de biomassa, les de cogeneració i les xarxes de distribució energètica i geotèrmica.
3. La declaració d'utilitat pública té els mateixos efectes que els que regulen els articles 25, 26.5 i 26.6 del Pla Director Sectorial Energètic de les Illes Balears, aprovat pel Decret 96/2005, de 23 de setembre.

Article 3

Procediment per a la declaració d'utilitat pública

1. El procediment per a la declaració de la utilitat pública de les instal·lacions esmentades en l'article 2 anterior inclou els tràmits següents:
 - a) Presentació de la sol·licitud de declaració d'utilitat pública acompanyada de la documentació tècnica que s'estableixi.
 - b) Avaluació i admissió a tràmit, si escau, de la sol·licitud d'utilitat pública per part de la direcció general competent en matèria d'indústria i energia.

c) En cas d'admissió a tràmit:

1r. Tràmit d'informació pública.

2n. Sol·licitud d'informes a altres administracions i, en tot cas, al consell insular i a l'ajuntament que corresponguin per raó del territori. En tot cas, els informes del consell insular i de l'ajuntament tenen el caràcter d'informes determinants als efectes dels articles 42.5.c) i 83.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3r. Resolució del director general competent en matèria d'indústria i energia.

2. Es faculta el director general competent en matèria d'indústria i energia perquè, mitjançant una resolució, concreti la documentació tècnica a què es refereix l'apartat 1.a) anterior.

Article 4

Integració de la producció d'energia renovable en el medi rural

El conseller competent en matèria de medi rural ha d'aprovar, per ordre, la normativa per integrar la producció d'energia renovable en les explotacions agràries, amb la finalitat que siguin més rendibles i que l'energia que s'hi pugui produir sigui un complement econòmic de l'activitat de l'explotació.

Article 5

Òrgan competent en la gestió de l'extracció i el tractament de la biomassa vegetal

1. L'òrgan autònom competent en la gestió de l'extracció i el tractament de la biomassa vegetal és el conseller competent en matèria de medi rural.

2. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per biomassa vegetal tot el material natural de procedència agrícola o silvícola.

Article 6

Gestors de biomassa vegetal

1. Es considera gestor de biomassa vegetal l'agent que participa en la cadena de valor de biomassa vegetal, sota criteris de sostenibilitat ambiental i energètica, mitjançant una combinació de com a mínim dues de les activitats següents: enginyeria, treballs d'aprofitament, extracció, recol·lecció, emmagatzematge o valorització material de biomassa vegetal.

2. La conselleria competent en matèria de medi rural crearà un registre de gestors de biomassa vegetal.

Article 7

Punts de recollida i tractament de biomassa vegetal

1. Es consideren punts de recollida i tractament de biomassa vegetal els llocs o els terrenys que facin servir els gestors de biomassa durant un any per a la recollida, l'emmagatzematge i la possible valorització material intermèdia de la biomassa vegetal, per facilitar-ne el transport posterior.

No es consideren punts de recollida i tractament de biomassa vegetal les activitats consistents en el desenvolupament normal de treballs forestals d'acord amb un pla d'aprofitament forestal o una autorització de tala, com tampoc els treballs agrícoles derivats del desenvolupament normal d'una explotació agrícola.

2. Els usos relacionats amb els punts de recollida i tractament de biomassa vegetal, excepte quan estiguin expressament prohibits pel planejament territorial o urbanístic, tenen la consideració d'usos admesos, atès que es tracta d'activitats relacionades amb la finalitat o amb la naturalesa de les finques, d'acord amb el que preveu l'article 21.1.a) de la Llei 6/1997, de 8 de juliol, del sòl rústic de les Illes Balears.

3. Qui vulgui instal·lar un punt de recollida i tractament de biomassa vegetal ha de presentar una declaració responsable en els termes i amb els efectes que preveu la legislació general de règim jurídic i del procediment administratiu aplicable a l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

L'administració autonòmica comunicarà, per al seu coneixement, a l'ajuntament i al consell respectius les declaracions que s'hagin tramitat.

4. Juntament amb la declaració responsable, s'ha de presentar la documentació següent:

- a) Documentació acreditativa de la disponibilitat del terreny.
- b) Descripció de les instal·lacions, que ha d'incloure la ubicació identificada mitjançant les coordenades geogràfiques, les característiques tècniques, i el tipus i les quantitats estimades de biomassa que es pretenguin recollir.
- c) Descripció de les activitats de valorització de biomassa que es duren a terme amb indicació de la superfície que s'utilitzarà per a cada tipus d'operació, la tipologia de la maquinària i la capacitat màxima de tractament de la instal·lació.
- d) Mesures de prevenció i autoprotecció d'incendis en el conjunt de la instal·lació.
- e) Relació dels mitjans adequats de protecció contra incendis en funció de la ubicació del punt.
- f) En el cas d'extracció de biomassa forestal, pla tècnic d'aprofitament aprovat o, si no n'hi havia, autorització de tala.
- g) Declaració de no afectació de valors protegits especialment per la legislació ambiental.

5. L'activitat dels punts de recollida i tractament de biomassa vegetal no està subjecta al règim de llicències, autoritzacions i informes que estableix la Llei 16/2006, de 17 d'octubre, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears.

6. El gestor de biomassa pot sol·licitar una pròrroga de dotze mesos com a màxim i, excepcionalment, per una causa justificada, una altra pròrroga pel temps indispensable per a l'acabament de l'activitat, la qual no pot excedir de sis mesos.

En tot cas, la transformació del punt de recollida i tractament en un punt d'emmagatzematge i transferència de biomassa vegetal requereix la presentació d'una nova declaració responsable en els termes que estableix l'article 8 següent.

7. El gestor de biomassa ha de tornar, a càrrec seu, el terreny utilitzat com a punt de recollida i tractament de biomassa vegetal al seu estat original, en el termini màxim de sis mesos després d'acabar l'activitat, acabament que s'ha de comunicar a la conselleria competent en matèria de medi rural. Si el gestor no duu a terme aquesta restitució a l'estat original, ho pot fer subsidiàriament l'administració a càrrec de l'exploador.

Article 8

Punts d'emmagatzematge i transferència de biomassa vegetal

1. Es consideren punts d'emmagatzematge i transferència de biomassa vegetal els llocs o els terrenys que els gestors de biomassa facin servir durant un període de tres anys per a l'emmagatzematge i la possible valorització material intermèdia, per facilitar-ne el transport posterior.
2. Els usos relacionats amb l'emmagatzematge i la transferència de biomassa vegetal, excepte quan estiguin expressament prohibits pel planejament territorial o urbanístic, tenen la consideració d'usos admesos, atès que es tracta d'activitats relacionades amb la finalitat o amb la naturalesa de les finques, d'acord amb el que preveu l'article 21.1.a) de la Llei 6/1997.
3. Qui vulgui instal·lar un punt d'emmagatzematge i transferència de biomassa vegetal ha de presentar una declaració responsable en els termes i amb els efectes que preveu la legislació general de règim jurídic i del procediment administratiu aplicable a l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.
4. Juntament amb la declaració responsable, s'ha de presentar la mateixa documentació que preveu l'apartat 4 de l'article anterior per als punts de recollida i tractament de biomassa vegetal.
5. A les instal·lacions dels punts d'emmagatzematge i transferència de biomassa s'ha d'aplicar el mateix règim establert en l'article anterior per als punts de recollida i tractament de biomassa vegetal, amb les particularitats següents:

1a. Dins els tres anys següents a l'inici de l'activitat en el punt d'emmagatzematge i transferència de biomassa vegetal, es pot sol·licitar una pròrroga de tres anys com a màxim i, excepcionalment, per una causa justificada, una altra pròrroga pel temps indispensable per a l'acabament de l'activitat, la qual no pot excedir de sis mesos.

2a. En els punts d'emmagatzematge i transferència de biomassa vegetal es poden utilitzar les construccions existents o fer noves construccions desmuntables que siguin absolutament indispensables per desenvolupar l'activitat, les quals tenen el caràcter d'edificis vinculats a l'activitat, i només queden subjectes a la llicència municipal d'edificació i ús del sòl, la qual, amb l'informe previ i favorable de la conselleria competent en matèria de medi rural, pot exceptuar, per causes justificades en l'expedient, el compliment dels paràmetres d'ocupació, superfície o alçària fixats amb caràcter general per la normativa urbanística, i, particularment, pel Decret 147/2002, de 13 de desembre, pel qual es desplega la Llei 6/1997, de 8 de juliol, del sòl rústic de les Illes Balears, en relació amb les

activitats vinculades amb la finalitat i la naturalesa de les finques i el règim d'unitats mínimes de cultiu. En tot cas, tenen la consideració d'edificis vinculats a l'activitat les construccions obertes desmuntables que tinguin una coberta i, com a màxim, dos tancaments laterals, i es facin servir per protegir la biomassa vegetal.

En els punts d'emmagatzematge i transferència de biomassa vegetal es pot instal·lar maquinària adequada per al tractament de la biomassa vegetal, amb la possibilitat de fer una instal·lació tancada desmuntable per protegir la maquinària, en els mateixos termes indicats en el paràgraf anterior.

3a. Totes les instal·lacions s'han de desmuntar en el termini màxim de sis mesos des de l'acabament de l'activitat, i hi és aplicable tot el que estableix l'apartat 7 de l'article anterior.

Capítol III **Noves tecnologies**

Article 9 **Interès general**

D'acord amb el que preveu l'incís final de l'article 24.2 de la Llei 6/1997, de 8 de juliol, del sòl rústic de les Illes Balears, en relació amb l'article 24.1.f) de la mateixa llei, l'aprovació dels projectes d'implantació a què es refereix l'article 10 d'aquesta llei, implica, en tot cas, la declaració d'interès general, amb independència que la infraestructura corresponent estigui prevista o no en els instruments de planejament general o en els instruments d'ordenació territorial, inclosos el Pla Director Sectorial de Telecomunicacions i els plans de desplegament que es puguin aprovar.

Article 10 **Construcció de noves instal·lacions de telecomunicacions**

1. La instal·lació de xarxes radioelèctriques en qualsevol tipus de sòl, així com la construcció d'altres instal·lacions de telecomunicacions en sòl rústic, exigeix l'aprovació prèvia del projecte d'implantació corresponent per part de la direcció general competent en matèria de telecomunicacions.

Les persones interessades han de presentar, juntament amb el projecte d'implantació, la documentació que preveu el Pla Director Sectorial de Telecomunicacions, així com també la resta de la documentació tècnica que, mitjançant una resolució, estableixi el director general competent en matèria de telecomunicacions.

2. En tot cas, les instal·lacions i les construccions de telecomunicacions s'han d'adaptar a l'ambient en què s'hagin d'ubicar, d'acord amb el que preveu l'article 10.2 del text refós de la Llei del sòl, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2008, de 20 de juny.

Capítol IV **Activitats**

Article 11 **Solucions alternatives**

1. En la normativa d'àmbit municipal o insular que faci referència a instal·lacions que siguin necessàries per al desenvolupament d'una activitat, s'hi han de tenir en compte possibles solucions tècniques alternatives de les que pugui prescriure la normativa vigent, quan hi hagi causes justificables que n'impossibiliten l'aplicació.

2. Els tècnics que redactin el projecte o la documentació tècnica i els directors d'obra poden adoptar, sota la seva responsabilitat, solucions tècniques alternatives sempre que aquestes solucions es detallin exhaustivament i es justifiquin en el projecte o en la documentació tècnica, amb l'autorització expressa de la propietat.

3. El projecte o la documentació tècnica amb la solució alternativa s'ha de presentar en els termes que prescriu la Llei 12/2010, de 12 de novembre, de modificació de diverses lleis per a la transposició a les Illes Balears de la Directiva 2006/123/CE, de 12 de desembre, del Parlament Europeu i del Consell, relativa als serveis en el mercat interior.

Article 12

Regularització d'activitats existents

1. Els titulars d'activitats que no disposin de la denominada anteriorment "licència d'activitat" i que acreditin l'exercici de l'activitat abans de l'entrada en vigor de la Llei 16/2006, de 17 d'octubre, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears, poden regularitzar la seva situació, en el termini de divuit mesos des que entri en vigor aquesta llei, mitjançant la presentació de la documentació següent:

- Declaració responsable del titular, d'acord amb la Llei 12/2010, de 12 de novembre, de modificació de diverses lleis per a la transposició a les Illes Balears de la Directiva 2006/123/CE, de 12 de desembre, del Parlament Europeu i del Consell, relativa als serveis en el mercat interior.
- Projecte redactat per un tècnic competent, que inclogui l'estat actual de les instal·lacions i n'indiqui les mesures de seguretat i salubritat, i les condicions mediambientals.
- Certificat expedit per un tècnic competent sobre el projecte indicat en la lletra b) anterior.
- Pagament, si escau, de la taxa municipal corresponent.

2. La presentació d'aquesta documentació habilita el titular per exercir l'activitat corresponent, el qual ha de garantir que l'activitat no vulnera l'ordenament urbanístic ni la resta de la normativa aplicable.

3. Sens perjudici de la regularització a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, les modificacions de l'activitat que tinguin lloc amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta llei s'han de sotmetre a la normativa vigent en matèria d'activitats.

Article 13

Classificació i tramitació d'activitats

1. En compliment de l'article 84 bis de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, només és preceptiva l'obtenció prèvia del permís d'instal·lació per a les activitats permanents majors, d'acord amb l'article 6 de la Llei 16/2006, de 17 d'octubre, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears.

2. La resta d'activitats permanents innòcues i menors, i les no permanents de tipus temporal, per iniciar i exercir la seva activitat, únicament han de presentar la declaració responsable corresponent juntament amb la resta de documentació, d'acord amb la disposició transitòria primera de la Llei 12/2010, de 12 de novembre, de modificació de diverses lleis per a la transposició a les Illes Balears de la Directiva 2006/123/CE, de 12 de desembre, del Parlament Europeu i del Consell, relativa als serveis en el mercat interior.

Les activitats menors obligatòriament hauran d'elaborar un projecte tècnic.

Article 14

Excepcions

En tot cas, s'exceptuen de la necessitat d'obtenir el permís d'instal·lació i de presentar la declaració responsable per iniciar i exercir l'activitat, com també de la necessitat de l'assegurança de responsabilitat civil a què es refereix l'article 19 de la Llei 16/2006, de 17 d'octubre, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears, els casos següents:

- Els aparcaments vinculats a un únic habitatge, sens perjudici d'aparcaments comunitaris, i les instal·lacions tècniques pròpiament dites no vinculades a una activitat.
- Les activitats relacionades amb la finalitat o amb la naturalesa de les finques vinculades als usos a què es refereix l'article 21 de la Llei 6/1997, de 8 de juliol, del sòl rústic de les Illes Balears, llevat que requereixin una avaluació d'impacte ambiental d'acord amb la normativa aplicable.
- Les estades turístiques en habitatges.

Article 15

Informe d'ús i d'idoneïtat de la ubicació

Amb caràcter potestatiu, el promotor o titular de l'activitat o un tècnic competent poden sol·licitar a l'ajuntament corresponent un informe sobre l'ús i la idoneïtat de la ubicació de l'activitat d'acord amb la normativa municipal i urbanística.

Aquest informe, que l'ajuntament ha d'emetre amb caràcter preceptiu en un termini màxim de dos mesos, és vinculant per a l'ajuntament, llevat que la normativa urbanística aplicable hagi suspès l'atorgament de llicències, i té una validesa de dotze mesos.

Article 16

Activitats amb autorització prèvia de l'administració autonòmica o d'altres administracions

Totes les activitats que requereixen una autorització global prèvia de l'administració autonòmica o de l'Estat, la qual s'hagi tramitat amb una documentació tècnica que inclogui l'objecte propi d'un permís d'instal·lació, no necessiten obtenir el permís previ d'instal·lació, atès que es considera atorgat presumptament mitjançant l'autorització global esmentada. Per iniciar i exercir l'activitat és suficient presentar la declaració responsable, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria primera de la Llei 12/2010, de 12 de novembre, de modificació de diverses lleis per a la transposició a les Illes Balears de la Directiva 2006/123/CE, de 12 de desembre, del Parlament Europeu i del Consell, relativa als serveis en el mercat interior.

Capítol V

Tractament de residus

Article 17

Deixalles d'origen animal i residus sanitaris del grup II

1. El tractament de les deixalles d'origen animal, categories 1, 2, i 3 del Reglament CE 1069/2009 del Parlament Europeu i del Consell de 21 d'octubre de 2009, pel qual s'estableixen normes sanitàries aplicables als subproductes animals i productes derivats no destinats al consum humà, com també dels residus sanitaris del grup II (codis 18.01 i 18.02, no perillosos, de la llista europea de residus) del Decret 136/1996, de 5 de juliol, es pot fer a les plantes de tractament de residus urbans actualment existents a l'illa de Mallorca si compleixen els requisits establerts en el Reglament CE 1069/2009, de 21 d'octubre, en el Reglament UE 142/2011, de 25 de febrer, en la normativa estatal bàsica que hi sigui aplicable, i sempre que disposin de les autoritzacions sectorials concurrents.
2. Per altra banda, aquests residus es poden tractar a les Illes Balears mitjançant eliminació en cel·les específiques ubicades en un abocador autoritzat, i sempre que aquest mètode de tractament s'implementi segons la normativa europea esmentada.
3. Els residus MER (codis LER 02.02.03 i/o 02.02.99) s'han de tractar a les plantes de tractament de residus sòlids autoritzades, amb el compliment de la normativa europea en matèria de SANDACH.
4. En el cas d'instal·lacions públiques de tractament conjunt amb altres tipus de residus, el preu aplicable al tractament de les restes d'animals morts i d'escorxadors que provenen del sector primari, incloent-hi els MER, com també de la indústria càrnia en general, ha de ser específic i reduït, i s'ha d'aplicar una bonificació de fins al 70% del preu general per als altres residus.

Article 18

Llots d'estacions depuradores d'aigües residuals

1. El tractament dels llots procedents de les estacions depuradores d'aigües residuals previst en el Pla director sectorial per a la gestió dels residus urbans de Mallorca, que no es poden rebutjar, requereix el pagament d'una tarifa específica que ha d'abonar el productor i que ha de ser prèviament aprovada pel Consell Insular de Mallorca.
2. En el procediment d'aprovació d'aquesta tarifa específica s'ha de garantir, en tot cas, la participació dels productors dels llots, que són les entitats gestores de les estacions depuradores d'aigües residuals, i s'ha de calcular segons els costos reals del tractament dels llots, sense incloure-hi altres conceptes.

Article 19

Trasllat i tractament de combustible derivat de residus que provenen de la Unió Europea

El trasllat de combustible derivat de residus (codis LER 19.12.10 i 19.12.12) provinents de fora de les Illes Balears i dins l'àmbit de la Unió Europea, per al seu tractament en plantes o instal·lacions de gestió pública previstes en el Pla director sectorial per a la gestió dels residus urbans de l'illa de Mallorca, només es pot fer amb l'autorització de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, de conformitat amb el que estableixen els articles 12.4.d) i 25 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats.

El tractament ha de dur-lo a terme el servei públic insular, amb la conformitat prèvia del seu titular.

Els ingressos derivats d'aquest tractament han de ser íntegrament aplicats al finançament del preu general que han de satisfer els usuaris del servei públic.

Article 20

Fiança única en matèria de residus de construcció i demolició

1. Els productors de residus de construcció i demolició vinculats al subministrament de serveis energètics, de comunicacions, subministrament i sanejament d'aigua, que restin obligats a dipositar una fiança per les seves obres, poden fer-ho mitjançant una fiança única anual.

2. El càlcul de la fiança s'ha de fer aplicant el 125% del major dels valors següents:

- a) La previsió de costos per gestionar correctament els residus prevists a les obres de l'any següent, segons el procediment establert en l'article anterior.
- b) Els costos dels residus efectivament tractats a les plantes de tractament degudament autoritzades per a les obres de l'any anterior.

3. Per a la constitució de la fiança única s'ha de presentar una declaració responsable formulada pel productor, en la qual ha de figurar l'estimació de residus que s'han de generar per tipologies durant l'any natural següent. Aquesta declaració s'ha de presentar abans de finalitzar el mes d'octubre de l'any natural anterior al departament competent en matèria de residus del Consell Insular de Mallorca. Un cop que la declaració hagi rebut l'informe favorable, s'ha de procedir a l'ingrés de la fiança, mitjançant alguna de les formes previstes en l'article anterior. Aquesta fiança ha d'estar constituïda en tot cas abans de l'1 de gener de l'any següent.

4. La devolució de la fiança única requereix la presentació de la corresponent sol·licitud per part del productor, en la qual s'han d'acreditar les obres executades l'any corresponent i s'han d'indicar el número de llicència municipal i les tones de residus generades en cadascuna de les obres, el certificat del gestor autoritzat dels residus que n'indiqui la procedència, les quantitats aportades i les dates, i l'informe favorable del Consell Insular de Mallorca per a la devolució.

Article 21

Garanties en matèria de residus i autoritzacions ambientals integrades

Les administracions titulars dels serveis públics i ens del sector públic instrumental de qualsevol administració pública, incloses les societats mercantils públiques, com també els seus concessionaris directes per a l'explotació d'instal·lacions públiques de gestió de residus sotmeses a autorització administrativa que tinguin constituïda garantia en funció del seu títol concessional, resten exemptes de constituir les garanties previstes en matèria de residus i en matèria d'autoritzacions ambientals integrades davant l'administració competent.

Article 22

Mesures tributàries

Les entitats locals de la comunitat autònoma de les Illes Balears poden establir una bonificació de fins al 50% en les taxes de recollida, transport i tractament de residus de demolició i construcció, quan els productors o posseïdors siguin administracions públiques o entitats del sector públic.

Article 23

Escòries

Les escòries tractades procedents de les plantes d'incineració de residus sòlids urbans es poden valoritzar per a la restauració d'espais mediambientalment degradats que disposin d'un pla de restauració aprovat, i sempre que compleixin la condició de residu inert de conformitat amb el que estableix la Decisió del Consell de 19 de desembre de 2002, per la qual s'estableixen els criteris i procediments d'admissió de residus en abocadors, d'acord amb l'article 16 i l'annex II de la Directiva 1999/31/CEE.

Article 24

Fracció orgànica de residu municipal (FORM)

El tractament de la fracció orgànica de residu municipal (FORM) requereix el pagament d'una tarifa específica calculada segons els costos reals del seu tractament, sense incloure-hi altres conceptes, i ha de ser prèviament aprovada pel Consell Insular de Mallorca.

Capítol VI

Aigües

Article 25

Atorgament de concessions d'aigües subterrànies per a usos agrícoles i ramaders

1. Es poden atorgar a les unitats hidrogeològiques classificades concessions d'aigües subterrànies per a usos agrícoles i ramaders fins a un màxim de 4 hectòmetres cúbics, que s'han de distribuir per illes segons la seva superfície agrària útil.

2. Poden sol·licitar aquestes concessions:

- Els titulars d'explotacions agràries incloses en el Registre d'Explotacions Prioritàries de la conselleria competent en matèria d'agricultura.
- Els promotors de projectes de noves inversions en matèria agrícola i ramadera, que s'hauran d'inscriure en el Registre d'Explotacions Agràries.
- Els titulars d'instal·lacions agrícoles i ramaderes existents que no disposin d'aigua suficient, amb títol habilitant, per a la seva activitat.

3. Les sol·licituds han d'anar acompanyades, a més de la documentació prevista en l'article 184 del Reglament del domini públic hidràulic, aprovat pel Reial Decret 849/1986, d'11 d'abril, d'un estudi agronòmic, que ha de contenir com a mínim una memòria explicativa de l'activitat agrícola o ramadera que s'ha de desenvolupar, la superfície afectada per l'activitat, el sistema de reg, el tipus de cultiu, el volum màxim anual necessari i les necessitats hídriques mes a mes.

El sistema de reg proposat ha de garantir una utilització eficient de l'aigua, d'acord amb el tipus de cultiu i d'explotació, i les millors tècniques disponibles.

La Direcció General de Recursos Hídrics ha d'avaluar l'adequació de l'estudi agronòmic quant a les necessitats d'aigua en funció del tipus de cultiu i d'explotació agrícola o ramadera.

4. S'autoritza el conseller competent en matèria de recursos hídrics perquè, mitjançant una ordre, pugui augmentar o disminuir la quantitat d'hectòmetres cúbics indicada en l'apartat 1 anterior, en funció de les disponibilitats hídriques reals i la demanda existent.

Disposició addicional primera

Tramitació d'informes preceptius d'altres administracions

En els casos en què, en l'àmbit d'aquesta llei, sigui preceptiu obtenir informes o llicències de diverses administracions, es pot trametre directament la sol·licitud a cadascuna de les administracions, amb independència que per dictar la resolució definitiva es requereixin tots els informes.

Disposició addicional segona

Declaració d'utilitat pública

D'acord amb l'article 9 de la Llei de 16 de desembre de 1954, d'expropiació forçosa, es declara d'utilitat pública l'estació de bombament i el col·lector de conducció de les aigües residuals generades pel municipi de Búger per a l'estació de depuració de les aigües residuals de Campanet, com també l'accés a l'estació de bombament.

Disposició addicional tercera

Declaracions responsables o comunicacions prèvies en determinades obres

1. En els casos en què, d'acord amb el que estableix el Reial Decret Llei 19/2012, de 25 de maig, de mesures urgents de liberalització del comerç i de determinats serveis, no sigui exigible la llicència d'edificació i ús del sòl, s'ha de presentar una declaració responsable relativa a les obres duites a terme, juntament, si s'escau, amb la declaració responsable relativa a l'inici i l'exercici de l'activitat corresponent.
2. Això no obstant, els municipis poden exigir que, abans de dur a terme les obres, s'hagi de presentar una comunicació prèvia a fi de conèixer la localització i les circumstàncies de l'obra que s'hagi de fer, i facilitar-ne el control. En aquests casos, la comunicació prèvia substitueix la declaració responsable relativa a les obres a què es refereix l'apartat anterior, sens perjudici de l'obligació de presentar, si s'escau, la declaració responsable relativa a l'inici i l'exercici de l'activitat.
3. Aquestes declaracions responsables o comunicacions prèvies queden sotmeses al règim jurídic que regulen el Reial Decret Llei 19/2012, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i la resta de normativa aplicable.

Disposició addicional quarta

Denominacions

Totes les denominacions que en aquesta llei apareixen en masculí s'han d'entendre referides també al femení.

Disposició addicional cinquena

Projecte de llei d'energia

El Govern de les Illes Balears presentarà durant l'any 2013 un projecte de llei d'energia que contempli l'aposta per les energies renovables com a eina de sostenibilitat ambiental i econòmica, amb la perspectiva de reduir el sobrecost de generació associat a la nostra condició insular.

Disposició transitòria única

Expedients en tramitació

Els expedients que es tramitin quan entri en vigor aquesta llei han de seguir la tramitació iniciada, si bé els promotors poden optar per desistir-ne i acollir-se a aquesta nova regulació.

Disposició derogatòria única

Normes que es deroguen

1. Es deroguen la lletra b) del grup 1, la lletra b) del grup 2, i les lletres d) i j) del grup 7, totes de l'annex II de la Llei 11/2006, de 14 de setembre, d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques a les Illes Balears.
2. Es deroga l'apartat 5 de l'article 20, l'article 26, els capítols I, III i IV del títol IV i els títols I, II i III de l'annex I de la Llei 16/2006, de 17 d'octubre, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears.
3. Queden derogats el capítol XXII, relatiu a la taxa pels serveis de controls oficials posteriors en matèria de seguretat alimentària (articles 388 *quadragies* a 388 *quaterquadragies*) i el capítol XXIII, relatiu a la taxa pels serveis de controls oficials posteriors en matèria de salut ambiental (articles 388 *quinquadragies* a 388 *novoquadragies*), del títol VIII de la Llei 11/1998, de 14 de desembre, sobre el règim específic de taxes de la comunitat autònoma de les Illes Balears.
4. Es deroguen els punts 2 i 3 de l'article 24 del Pla director sectorial per a la gestió dels residus urbans de l'illa de Mallorca, publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* núm. 35, de 9 de març de 2006.
5. Així mateix, queden derogades totes les normes de rang legal o reglamentari que s'oposin a aquesta llei o la contradiguin.

Disposició final primera

Modificació de la Llei 12/2010, de 12 de novembre, de modificació de diverses lleis per a la transposició a les Illes Balears de la Directiva 2006/123/CE, de 12 de desembre, del Parlament Europeu i del Consell, relativa als serveis en el mercat interior

1. L'apartat 1 de la disposició transitòria primera de la Llei 12/2010, de 12 de novembre, de modificació de diverses lleis per a la transposició a les Illes Balears de la Directiva 2006/123/CE, de 12 de desembre, del Parlament Europeu i del Consell, relativa als serveis en el mercat interior, queda modificat de la manera següent:

“1. Procediment per a la instal·lació

Per a la implantació de les activitats permanents majors s'ha d'obtenir prèviament el permís d'instal·lació, d'acord amb el que estableix la Llei 16/2006, de 17 d'octubre, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears.”

2. La lletra a) de l'apartat 2 de la disposició transitòria primera de la Llei 12/2010 queda modificada de la manera següent:

“a) Complir els requisits establerts en la normativa vigent i, si es tracta d'activitats majors, també, si escau, les condicions imposades en la concessió del permís d'instal·lació.”

Disposició final segona

Modificació de la Llei 6/2010, de 17 de juny, per la qual s'adopten mesures urgents per a la reducció del dèficit públic

S'afegeix un nou apartat, l'apartat 4, a l'article 6 de la Llei 6/2010, de 17 de juny, per la qual s'adopten mesures urgents per a la reducció del dèficit públic, amb la redacció següent:

“4. Excepcionalment, en cas que l'elevat nombre d'òrgans de contractació als quals afecti l'acord marc ho aconselli, i per raons d'economia i d'eficiència, el Consell de Govern pot, per mitjà d'un acord, designar l'òrgan que ha de tramitar i resoldre el procediment de licitació i adjudicació de l'acord marc. Aquest acord del Consell de Govern ha de concretar els òrgans de contractació que hi intervenen i el finançament que assumeix cada un d'aquests òrgans. En aquests casos, no cal que se signi el conveni a què es refereix l'apartat 2 anterior.”

Disposició final tercera

Modificació de la Llei 1/2007, de 16 de març, contra la contaminació acústica de les Illes Balears

1. L'article 10 de la Llei 1/2007, de 16 de març, contra la contaminació acústica de les Illes Balears, queda modificat de la manera següent:

“Article 10

Interpretació dels valors límit en les ordenances municipals

Per establir els valors límit dels nivells d'avaluació sonora, les ordenances municipals que es dictin a l'empara d'aquesta llei i del desplegament reglamentari posterior, o s'hi adaptin, han de considerar els que s'hi expressen com a exigències mínimes. No obstant això, aquestes ordenances poden establir valors límit més restrictius en els casos en què ho considerin oportú, excepte en els supòsits que estableix l'article 12 de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del soroll.”

2. La disposició transitòria segona de la Llei 1/2007 queda modificada de la manera següent:

“Disposició transitòria segona

Ordenances municipals aprovades i zones acústicament saturades

1. Les ordenances municipals aprovades i les zones declarades acústicament saturades abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'han d'adequar a la legislació bàsica estatal i a aquesta llei abans del 30 de juny de 2013.

2. Fins que no tenguin lloc l'adaptació esmentada, són directament aplicables les previsions de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del soroll, els seus reglaments de desplegament parcial i aquesta llei, particularment pel que fa a la prohibició d'activitats els valors d'emissió acústica dels quals estiguin en els marges i els horaris prevists en la normativa esmentada.”

Disposició final quarta

Modificació de la Llei 16/2006, de 17 d'octubre, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears

1. L'article 6 de la Llei 16/2006, de 17 d'octubre, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears, queda modificat

de la manera següent:

“Article 6

Activitats permanents majors

Són activitats permanents majors aquelles en les quals es produeixen una o més de les circumstàncies següents:

- a) Les indústries, els tallers industrials i les indústries agroalimentàries de més de 1.000 m² de superfície computable. La superfície computable és la suma de la superfície edificada més el 50% de la superfície a l'aire lliure, si n'hi havia.
 - b) La resta d'activitats no indicades en la lletra anterior de més de 2.500 m² de superfície computable, excepte els aparcaments a l'aire lliure.
 - c) Quan la majoria dels ocupants necessitin ajuda en cas d'evacuació.
 - d) Quan la capacitat sigui superior a 250 persones amb una densitat d'ocupació igual o superior a 1 persona per metre quadrat, i a 500 persones en els altres casos.
 - e) Quan la càrrega de foc ponderada sigui superior a 200 Mcal/m².
 - f) Quan la previsió de l'emissió de renou mesurat a un metre dels aparells, les màquines o els equips instal·lats a l'interior d'edificis sigui superior a 90 dB (A) de dia i en període vespertí i a 80 dB (A) en període de nit; o, en el cas que es tracti de zones a l'aire lliure o sense tancaments, a 65 dB (A) de dia i en període vespertí i a 55 dB (A) en període de nit.
- A efectes dels límits anteriors no s'ha de tenir en compte l'emissió de renou que puguin produir els aparells d'àudio autònoms, com ara els televisors i altres de semblants.
- Quan es tracti de zones residencials o que requereixin una protecció especial contra la contaminació acústica, els valors anteriors s'han de reduir en 5 dB (A).
- g) Les activitats que impliquin manipulació, expedició o emmagatzematge de productes susceptibles de produir riscos greus per a les persones o els béns per explosions, combustions, intoxicacions, radiacions i altres conseqüències semblants, com també fums, gasos, olors, boires o pols en suspensió que puguin donar lloc a molèsties greus als veïnats.
 - h) Les que es regulin reglamentàriament.”

2. L'article 7 de la Llei 16/2006 queda modificat de la manera següent:

“Article 7

Activitats permanents menors

Són activitats permanents menors totes les que no siguin majors ni innòcues.”

3. L'article 8 de la Llei 16/2006, de 17 d'octubre, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears, queda modificat de la manera següent:

“Article 8

Activitats permanents innòcues

Són activitats permanents innòcues:

- a) Els aparcaments a l'aire lliure.
- b) Les activitats d'ús administratiu, comercial i d'aparcament de fins a 300 m² de superfície computable, en els termes que preveu l'incís final de l'article 6.a) anterior, i, en tot cas, les activitats incloses en l'àmbit d'aplicació del Reial Decret Llei 19/2012, de 25 de maig, de mesures urgents de liberalització del comerç i de determinats serveis.
- c) La resta d'activitats, no majors i no indicades en els apartats anteriors, de fins a 100 m² de superfície computable, en els termes que preveu l'incís final de l'article 6.a) anterior.”

4. L'article 15 de la Llei 16/2006 queda modificat de la manera següent:

“Article 15

Activitats catalogades

Són activitats catalogades les denominades anteriorment “espectacles públics i activitats recreatives”. En el títol IV de l'annex I d'aquesta llei s'esmenten, sense un caràcter exhaustiu ni exclouent, les activitats catalogades incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei.

Les activitats catalogades permanents es classifiquen en activitats majors, menors o innòcues, segons les seves característiques, i el procediment aplicable per iniciar i exercir aquestes activitats és el que correspongui d'acord amb aquesta classificació.

Així mateix, el procediment per iniciar i exercir les activitats catalogades no permanents és el que pertorqui segons el tipus d'activitat.”

5. L'article 23 de la Llei 16/2006 queda modificat de la manera següent:

“Article 23

Concordància del permís d'instal·lació i de la llicència d'edificació i ús del sòl

Quan sigui preceptiu, i sens perjudici de les excepcions que estableixin normes de rang legal, el permís d'instal·lació ha de ser previ o simultani a la llicència d'edificació i ús del sòl. D'acord amb això, i amb caràcter general, és nul·la de ple dret qualsevol llicència d'edificació i ús del sòl que s'atorgui sense haver-se concedit, prèviament o simultàniament, el permís d'instal·lació, en els casos que sigui preceptiu.”

6. L'apartat 1 de l'article 104 de la Llei 16/2006 queda modificat de la manera següent:

“1. Els ajuntaments han de planificar en el primer mes de cada any les inspeccions d'activitats que hagin d'executar anualment d'ofici. El pla ha d'incloure, com a mínim, un 50% de les activitats permanents majors i un 10% de les restants respecte de l'exercici anterior. Les inspeccions s'han de fer en el període d'un any des de la presentació de la declaració responsable corresponent que les habilita per funcionar, sens perjudici que qualsevol activitat pugui ser inspeccionada en qualsevol altre moment.

Les inspeccions municipals poden ser efectuades directament pels ajuntaments o per agents d'inspecció degudament acreditats.”

7. L'apartat 1 de l'article 119 de la Llei 16/2006 queda modificat de la manera següent:

“1. Les infraccions poden ser sancionades per via administrativa en funció del risc que comportin per a les persones o per als béns, de l'existència d'intencionalitat o reiteració i de la naturalesa dels perjudicis causats, de conformitat amb la gradació següent:

a) Infraccions lleus, amb una multa de 300 a 1.000 euros.

b) Infraccions greus, amb una multa de 1.001 a 10.000 euros, i es pot imposar la sanció de suspensió de les activitats o de l'exercici de la professió per un període màxim de sis mesos.

c) Infraccions molt greus, amb una multa de 10.001 a 100.000 euros, i es pot imposar la sanció de suspensió de les activitats o de l'exercici de la professió per un període màxim de tres anys.”

8. L'apartat 2 de l'article 123 de la Llei 16/2006 queda modificat de la manera següent:

“2. L'autoritat competent ha de notificar a la persona titular de l'activitat presumptament il·legal les anomalies observades i li ha d'atorgar un termini de cinc dies perquè acrediti la legalitat de l'activitat. S'entén que la manca de resposta implica l'acceptació de les irregularitats assenyalades i permet dictar l'acord, de manera immediata, de la paralització i la clausura cautelar de l'exercici de l'activitat, en els casos que s'infringeixin manifestament els límits de la contaminació acústica o hi hagi un perill greu i imminent per a la seguretat de les persones o del medi ambient. En els altres supòsits, es pot concedir un termini de sis mesos per regularitzar la seva situació, sens perjudici de les actuacions sancionadores que estableix la llei.”

Disposició final cinquena

Modificació de la Llei 11/2006, de 14 de setembre, d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques a les Illes Balears

1. La lletra d) del grup 3 de l'annex I de la Llei 11/2006, de 14 de setembre, d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques a les Illes Balears, queda modificada de la manera següent:

“d) Canonades per transportar gas i petroli en sòl rústic a partir de 10 km de longitud amb un diàmetre nominal de canonada de més de 160 mm.”

2. La lletra l) del grup 3 de l'annex I de la Llei 11/2006, de 14 de setembre, d'avaluacions d'impacte ambiental i avaluacions ambientals estratègiques a les Illes Balears, queda modificada de la manera següent:

“l) Instal·lacions fotovoltaïques, incloses les esteses de connexió a la xarxa, següents:

- Instal·lacions de més de 100 kW situades en sòl rústic, llevat que estiguin situades en qualsevol tipus de coberta.
- Instal·lacions de més de 10 kW que estiguin situades en sòl rústic protegit.”

Disposició final sisena

Modificació de la Llei 5/2003, de 4 d'abril, de salut de les Illes Balears

S'afegeix un nou apartat, l'apartat 4, a l'article 48 de la Llei 5/2003, de 4 d'abril, de salut de les Illes Balears, amb la redacció següent:

“4. Quant al control de la seguretat alimentària en la venda ambulants o no sedentària i als mercats municipals permanents o temporals, correspon al municipi exercir les funcions de control i inspecció amb caràcter general. No obstant això, correspon, en tot cas, a l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears exercir la potestat sancionadora en aquesta matèria. Quan sigui

necessari per a l'exercici de les seves funcions o per raons d'interès públic, correspon també a l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears la funció inspectora en els àmbits esmentats.”

Disposició final setena

Modificació de la Llei 11/2001, de 15 de juny, d'ordenació de l'activitat comercial a les Illes Balears

L'apartat 1 de l'article 15 de la Llei 11/2001, de 15 de juny, d'ordenació de l'activitat comercial a les Illes Balears, queda modificat de la manera següent:

“1. La implantació, l'ampliació de l'activitat o el trasllat de les instal·lacions destinades a establiments del tipus gran establiment comercial requereixen expressament la llicència autonòmica, amb caràcter previ a la sol·licitud, si pertoca, del permís municipal d'instal·lació de l'activitat corresponent.

Això no obstant, queden exempts de la necessitat d'obtenir la llicència autonòmica tots els supòsits que formin part de l'àmbit d'aplicació del Reial Decret Llei 19/2012, de 25 de maig, de mesures urgents de liberalització del comerç i de determinats serveis.”

Disposició final vuitena

Modificació de la Llei 2/1993, de 30 de març, de creació del Parc Balear d'Innovació Tecnològica

L'article 2 de la Llei 2/1993 queda modificat de la manera següent:

Article 2

Als efectes d'aquesta llei s'entén per Parc Balear d'Innovació Tecnològica l'actuació territorial amb àmbit d'influència interinsular, amb la finalitat de crear i d'oferir, en un conjunt unitari, sòl industrial, de serveis, recreacional i comercial en un medi urbanitzat d'alta qualitat, que constitueixi un marc adequat per a la implantació d'activitats vinculades al desenvolupament de tecnologies avançades i a la qualificació dels recursos humans.”

Disposició final novena

Deslegalització

D'acord amb el que preveu la disposició addicional vuitena de la Llei 6/1997, de 8 de juliol, del sòl rústic de les Illes Balears, les normes procedimentals que conté l'article 3 d'aquesta llei es poden modificar per mitjà d'una ordre de la persona titular de la conselleria competent en matèria d'energia.

Disposició final desena

Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Per tant, ordén que tots els ciutadans guardin aquesta llei i que els tribunals i les autoritats als quals pertoguï la facin guardar.

Palma, vint de novembre de dos mil dotze

El President,

José Ramón Bauzá Díaz

**El Vicepresident Econòmic,
de Promoció Empresarial i d'Ocupació**

José Ignacio Aguiló Fuster

